



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 11. Laudanensis Episcopi recursus ad Clementem summum Pontificem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII. ex his Episcopis cuidam significaret, A. C. 1735. declararetque, Regem, ejusque Curiam ipsis liberum ac integrum relinquere, ut quemcunque vellent, deputare possent, quo in casu Sistaricensis sui designationem non acceptaret. Verum Præsules illi, qui Fleurio Cardinali adulabantur, neutrum ex his temperamentis ratum habebant: quo comperito Sistaricensis contra sui exclusionem, & apertam libertatis oppressionem palam reclamabat, suæque protestationis instrumentum ad Curiaë acta reponi, illudque tabulis inseri petebat, quo factò ex conventu discessit, quin hucusque in comitiis actitata suo firmaret chirographo.

§. XI.

Laudanensis Episcopi vindiciæ.

Inter duodecim Præsules a comitiis exclusos recensebatur etiam Episcopus Laudanensis, qui tamen insuper habito nuperi Regis decreto Episcopatus jura, honoremque edita epistola Pastoralis strenue propugnavit, non alio tamen sui Zeli successu, nisi quod novo Senatus Regii editto e sua Dioecesi pedem efferre prohiberetur, tandem ad Seminarium S. Nicolai Chartoneretum relegatus: Cum igitur hoc exilio Regisque

que Decreto ipſus Rhemos accedere, Sæc. XVIII. A. C. 1735.
 ac ſolito Provinciæ conventui intereſſe
 prohiberetur, ne ejus orthodoxia ob
 toties iterata ſanctioris Senatus decre-
 ta in ejus inſtructiones vibrata in ſuſpi-
 cionem traheretur, voluit, ut Com-
 provinciales Epifcopi de ejus doctrina
 pronuntiarent. Eo fine jam anno prio-
 ri die prima Octobris, hujus autem
 anni die prima Februarii literas per-
 ſcripſit, in quibus cunctas adverſita-
 tes, vexationes, & injurias, quas ob
 ſuas lucubrationes perpeſſus eſſet, ex-
 acte recenſebat. Demum vero die de-
 cima quinta Martii ruruſ tertiam ad
 illos dedit epiſtolam, in qua quamplu-
 rimas propoſitiones ad octo præcipuos
 articulos, qui totam doctrinæ ſuæ in
 ejus ſcriptis contentæ ſubſtantiam con-
 tinebant, redegit, ac Præſules roga-
 vit, ut deſuper ſuum ferrent judicium.
 Verum quatuor ſuæ Provinciæ Epifco-
 pi ob privatas cauſſas Rhemos ad Con-
 ventum venire renuebant, quapropter
 duos ex ſuis Vicariis Generalibus eo
 decrevit, qui libellum ſupplicem, nec-
 non ſcriptam eorum omnium, quæ in
 ſuis epiſtolis docuiſſet, deſenſionem
 porrigerent. Prælegebantur hæc Lau-
 danenſis ſcripta, atque ex quinque
 Epifcopis in hoc Conventu præſentibus
 Apamienſis & Noviodunenſis pronun-
 tiabant,

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

tiabant, Laudanensis Episcopi petitioni omnino esse deferendum. Alius vero opponebat, hac ratione novam cum Regio Senatu collisionem esse pertimescendam. Denique tota hæc consultatio in id solum recidit, ut ejus doctrina vano elogio celebraretur, & cuncti adversam Episcopi vicem, & toleratas vexationes deplorarent, de ejus tamen lucubrationibus nihil decernerent: Horum indolentia Laudanensem compulit, ut ad generalia Cleri comitia suam causam devolveret; datis ergo die primo Junii ad congregatos Præsules literis, inter alia sic effatus est: „Tam gravem molestiam ad-
„versa factio mihi facessit, ut ad ve-
„strum patrocinium, Reverendissimi
„Præsules, confugere cogar. Agitur de
„Collegio hujus Urbis, ad quod Regia
„sua Majestas Jesuitas ad preces meas
„induxit: Horum laboribus irritati
„Jansenistæ nil intentatum inausumque
„reliquere, ut eos inde expellerent,
„eisque Professores ad innovandum er-
„rorem natos subrogarent. Ex quadra-
„ginta Advocatis celebrior huc adve-
„nit, ac per quindecim dies in hac
„Diæcesi eo solo fine moratus est, ut
„suum consilium juncta ceterorum ope-
„ra ad effectum deduceret; cum enim
„factiosi in hac urbe cernerent, Missio-
„nes

„nes Apostolico Zelo fieri, sanam do-
 „ctrinam non minus prudenter, quam Sæc. XVIII.
 „docte stabiliri, innumeros, eosque A. C. 1735.
 „perniciosissimos libros fidelium mani-
 „bus eripi &c. inde sat probe prospicie-
 „bant, tam rapidos Catholicæ Religio-
 „nis progressus ipsis prælagire proxi-
 „mum suæ factionis excidium, quod
 „ut prævenirent, præfatus Advocatus
 „ideam excogitavit, ad cujus normam
 „sibi optatum perversi sui consilii suc-
 „cessum pollicebatur, ipsius quoque
 „potenti protectione fretus, quicquid
 „hanc in rem agendum esset, dirige-
 „bat: & altera post ejus discessum die,
 „postquam Missioni finis erat impositus,
 „tumultus incepit, & Urbis hujus Ma-
 „gistratui datum est classicum, ut jun-
 „ctis viribus Collegium evacuaretur,
 „Porro Magistratus pluresque Canoni-
 „ci Cathedrales nominabant sex depu-
 „tatos, qui proprio arbitrio ad Curiam
 „venere, ibidemque reclamante sanio-
 „re Capituli parte se totius Capituli De-
 „putatos esse jactitarunt, ac unacum
 „Præsidiali Curia & Universitate Pari-
 „sina Regem accesserunt, supplices,
 „ut Regia sua Majestas suum edictum,
 „quo collegium in hac urbe stabilivit,
 „revocaret. Enimvero, Reverendis-
 „simi Patres, horum molimina parum
 „pertimescerem, nisi mihi constaret,
 „quod

D S

„quod

Sæc. XVIII. „quod omnes Parisienses Jansenistæ fi-
A. C. 1735. „bi persuasissimum habeant, se princi-
 „pali suo defuturos officio, nisi toto au-
 „toritatis suæ pondere horum motus
 „& ausus fulciant, & eo facilius cer-
 „tam victoriam sibi spondent, quo cer-
 „tius sibi cognitum habent, quod eo
 „veniendi, & me coram defendendi
 „allegatasque eorum falsitates, quibus
 „regimen meum exosum reddere, &
 „plenam pacem per plures annos in
 „mea Diœcesi conservatam turbare mo-
 „liebantur, evertendi libertate spolia-
 „tus sim.

„Ubi ergo Ecclesiæ hostes ad im-
 „pugnandam Religionem tam aperte
 „conjurant, haud immerito sperare li-
 „cet, Reverendissimum Clerum eo con-
 „spiraturum, ut Episcopum, qui Reli-
 „gionem tuetur, potenter adjuvent ac
 „protegant. Si enim ex Confratribus
 „vestris quispiam reus suam causam
 „vestro subiiceret iudicio, eidem mise-
 „ricorditer subveniretis; num ergo
 „Episcopum derelinquere poteritis, qui
 „nil aliud desiderat, quam fidei puri-
 „tatem, & Episcopalis dignitatis jura
 „pro viribus tueri? Si autem Ecclesiæ
 „hostes tandem id assequerentur, ut
 „præconceptam suam in mea Diœcesi
 „stabiliendi Jansenismum ideam exequi
 „possent, considerate, Reverendissimi
 „Patres,

„Patres, quam acerba, eidem aditum
 „præcludendi remedia opponere adi-
 „gerer. Vestro igitur Zelo ac æquitati
 „confisus spero, ut a me hanc mole-
 „stiam avertere, vestramque auctorita-
 „tem apud Regiam suam Majestatem
 „eo impendere velitis, ne Ipsa, applau-
 „dentibus Novatoribus Collegium a se
 „cum tanta prudentia ac successu sta-
 „bilitum everti permittat“.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1735.

„Nolite hanc causam considerare
 „tanquam privatum negotium; est
 „enim injuria, quam mihi accersivit
 „Religionis defensio: funestus autem
 „effectus, qui inde timendus foret, nul-
 „lus est alius, quam totalis Catholi-
 „cæ fidei ruina in mea Diæcesi, &
 „completus Jansenismi triumphus &c“.
 His ita præmissis Episcopus in eadem
 epistola, suæ doctrinæ integritatem ex-
 posuit, & simul sibi Adversantium er-
 rores detexit, perdemisse rogans, ut
 Judices sui de utraque doctrina suam
 ferrent sententiam, cui se plene subje-
 cturum spondit: Ut vero Præsules
 unico velut obtutu totam ejus doctri-
 næ summam inspicere possent, cuncta,
 quæ edidit, in synopsis redegit, sua-
 que dogmata octo hisce articulis com-
 plexus est: Exposuit igitur, se I. do-
 cuisse, quod ex jure Divino exterior,
 con-

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

contentiosa, & coactiva jurisdictio Ecclesie competat II. quod Ecclesie Gallicane libertates obstare non possint, quominus dogmatica S. Sedis decreta liberum ingressum in Regnum haberent. III Quod Constitutio *Unigenitus* sit dogmaticum & Universalis Ecclesie irreformabile judicium, cui omnes fideles corae & animo sese subiicere tenerentur. IV. Quod ea hoc in sensu sit vera fidei regula. V. Quod jactata Parisii Diaconi miracula nil nisi imposturae sint. VI. Quod Rex immediate a solo Deo suam habeat potestatem, eaque non nisi a Deo dependeat, nec Reges subditos magis fideles habeant, quam illos, qui Ecclesie vere subjecti sunt. VII. Quod doctrinae & fidei quaestiones ad forum Parlamentorum non spectent, sique harum cognitionem sibi arrogent, eorum decreta Ecclesie censuris sint obnoxia. VIII Quod Episcopis in materia fidei silentium imponendi jus nullo pacto potestati profanae competat.

Mem. 40.

Advoc. p. 2.

Postquam igitur Laudanensis Episcopus suam doctrinam ita exposuerat, mox e contrario illam suorum Adversariorum ad novem capita reduxit, asseruitque eos propugnasse. I. Quod Christus Dominus in illos, quibus clavium potestatem exercendi jus dedit, nul-

nullam vim coactivam, vel ea utendi facultatem transmiserit, sed duntaxat vel persuasionis viam, vel solum metum jacturæ animæ ac pœnarum æternorum timorem adhibendi jus concesserit. II. Quod Ecclesia ex seipsa nec potestatem vere coactivam, nec jurisdictionem externam & proprie dictam habeat. III. Quod dici nequeat, substantiam jurisdictionis externæ & contentiosæ datam esse Ecclesiæ tanquam propriam hæreditatem. IV. Id, quod proprium & publicum jurisdictionis characterem constituit, quoad omnem suum apparatus, omnemque formam exteriori a Principe derivetur. V. Quod potestas publica nil aliud sit quam potestas sæcularis. VI. Quod jurisdic-
Sæc. XVIII. A. C. 1735.
Decret. Parl. 5. Aug. 1731
Edict. Parl. 20. Febr. 1731. p. 9. ibid. p. 12.
Ibid. p. 10.
Libell. Advoc. 1752.
Decret. Parl. 20. Febr. 1731. p. 5.

les

Sæc. XVIII. les sese submittere, ac credere tenean-
 A. C. 1735. tur. IX. quod in dubium vocari non
 possit, Parlamento competere jus pro-
 hibendi, ne Constitutio *Unigenitus* Re-
 gulæ fidei characterem utpote quem ex
 sua natura habere nequit, habere ven-
 ditetur.

Decret. Parl
 39. Jan.
 1731. p. 6.
 & 19. Maij
 1733.

His expositis Laudanensis insuper
 in sua epistola vehementer expoſtula-
 bat contra duas lucubrationes, quas
 Trecensis Episcopus nuper publici juris
 fecerat: Edidit enim hic prima Julii
 anno supra millesimum septingentesi-
 mo trigesimo tertio Instructionem pa-
 storalem, & aliam anno priori die pri-
 ma Februarii: utramque Laudanensis
 apud Clerum Gallicanum in comitiis
 denuntians exposuit, Trecensem Epi-
 scopum ibidem docuisse. I. Quod fi-
 des non operetur nisi per charitatem.
 II. Quod qui renuntiat charitati, re-
 nuntiet & fidei, Christianam Religio-
 nem ejuret, Christi Scholam, id est,
 ejus Ecclesiam deserat. III. Quod cer-
 tissimum sit, nullum dari medium inter
 amorem Dei & amorem sui ipsius, seu
 inter amorem Dei, qui est charitas, &
 inter amorem proprium, qui est cupi-
 ditas. IV. Quod nostra corruptio sit
 tanta, ut nobis metipsis relictis nullum
 evitarem malum, aut non aliter evi-
 tarem, nisi nos voluntarie in aliud
 pro-

Instr. I. pag.
 99.

Instr. II. p.
 183. & 182.

Instr. I. p. 82.

Instr. II. p.
 88.

proiiciendo. V. Denique quod specia-
 lis voluntas Dei, qua quem vult, sal-
 vare efficaciter salvet, sit fons & prin-
 cipium omnium, quæ a Deo petimus,
 sitque nostræ spei fundamentum.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1735.

Post hæc Laudanensis progr dieba-
 tur ad Montpessulani Episcopi instru-
 ctionem Pastoralem, hoc anno die vi-
 gesima quinta Martij editam, eamque
 a Clero Gallicano in comitiis genera-
 libus congregato dijudicari petebat.
 Ex ea autem præcipue annotabat te-
 meritatem Montpessulani, qua Pontifi-
 cis Breve damnare præsumpsit, *perinde*
ac si per illud miraculorum, quæ ad tumu-
lum Sancti Parisii Diaconi quotidie is ope-
ratur, veritas impugnaretur, & principia
circa impossibilitatem legis Divinæ in certis
casibus a D. Augustino stabilita refelleren-
tur, ac denique populorum inobedientiam
per inculcatam submissionem erga Romanas
decisiones foveret.

§. XII.

Denuntiationis a Laudanensi factæ
exitus.

Apostolico Laudanensis Episcopi Zelo
 optatus plane non respondit succes-
 sus; quamvis enim doctrina, quam in
 sua epistola exposuit, esset summe or-
 thodoxa,